

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XIX, NR.3(215)/2015

BULETIN DE INFORMAȚII

MARTIE. 2015

Pastorală la începutul Postului Mare 2015

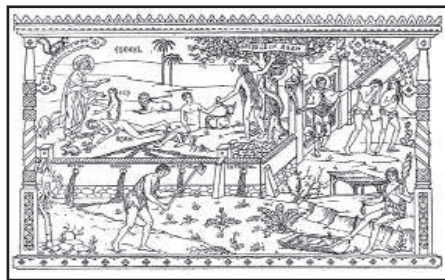
Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

Duminica de astăzi se numește în calendarul nostru ortodox Duminica izgonirii lui Adam din rai și, de asemenea, Duminica iertării. Acum, la începutul Postului Mare, ne aducem aminte de primii oameni, Adam și Eva, care au fost alungați din rai pentru neascultarea lor și mâncarea din pomul oprit, după cum ne spune Cartea Facerii, în capitolul al III-lea. Ispitiți de frumusețea pomului, „care era plăcut ochilor la vedere și vrednic de dorit” (v. 6), și înșelați de diavolul că nu vor muri dacă vor gusta din el, după cum le-a spus Dumnezeu, primii oameni s-au înfruptat din rodul pomului oprit, „pomul cunoștinței binelui și răului”. În momentul acela, Adam și Eva au cunoscut din propria lor experiență binele și răul, și-au dat seama imediat de binele și fericirea din care au căzut și răul în care au ajuns, pentru că s-au văzut deodată goi și rușinați de fapta lor, fugind de Dumnezeu și ascunzându-se printre pomii raiului. În loc să-și recunoască păcatul și să-și ceară iertare de la Dumnezeu, ei dau vina pe șarpele care i-a ispitit, dau vina unul pe altul și chiar pe Dumnezeu: „Femeia pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom și am mâncat” (v. 12). Dacă și-ar fi cerut iertare, ar fi primit-o și soarta lor și a urmașilor lor ar fi fost cu totul alta. În această stare de nepocăință, Dumnezeu îi alungă din rai, dar le făgăduiește un Mântuitor, care va zdrobi capul șarpelui (v. 15). Este Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Care prin Patima Sa de bună voie, prin Moartea și Învierea Sa, a scos pe Adam și Eva și pe toți urmașii lor adormiți întru credință din iad și i-a așezat din nou în rai. Este important de reținut că după căderea primilor oameni în păcat, Dumnezeu îl blestemă pe diavolul care i-a ispitit, dar nu-i blestemă pe ei înșiși, care au păcătuit. Dumnezeu nu blestemă pe oameni, Dumnezeu îi binecuvăntează și așteaptă până la moarte pocăința fiecăruia!

Iubiți credincioși,

Istoria primilor oameni este și istoria

noastră, a fiecăruia. Fiecare din noi îi moștenim pe protopărinții noștri Adam și Eva cu părțile lor pozitive, dar și cu părțile lor negative. Așa cum primul om a fost făcut „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”, tot așa purtăm și noi chipul și asemănarea lui Dumnezeu, adică pe Dumnezeu Însuși, în ființa noastră cea mai lăuntrică. Aceasta înseamnă că fiecare om tinde în mod natural spre Proto-

tipul său, Îl caută pe Dumnezeu și nu are liniște până nu-L găsește. „Neliniștit este sufletul meu până se va odihni într-o Tine, Doamne”, a zis Fericitul Augustin. Numai omul, care și-a denaturat cu totul firea prin păcat, nu-l mai caută pe Dumnezeu, ci încalcă poruncile Lui, nu se roagă și trăiește indiferent „ca un fără de Dumnezeu”, cum spune poporul nostru. Aceștia sunt cei mai nefericiți oameni!

Dar înclinarea spre păcat, spre neascultare de Dumnezeu, spre lăcomie și spre orice rău pe care-l săvârșim în viață o moștenim tot de la primii oameni și de la toți înaintașii noștri. Fiecare om este o sinteză a întregii omeniri, de la Adam până la părinții din care se naște. Îi moștenim deci pe toți, însă mai cu seamă, pe bunicii și părinții noștri, atât în cele bune, cât și în cele rele. Copiii sunt icoana părinților! Totuși înclinațiile rele moștenite nu sunt o fatalitate. Dacă suntem credincioși, ne luptăm cu ele și, încetul cu încetul, le biruim, cu ajutorul lui Dumnezeu. Astfel răul moștenit se transformă în bine și Dumnezeu ne răsplătește lupta cu pacea și bucuria din suflet. Iar la sfârșit ne încununează cu fericirea veșnică. Viața are întotdeauna un sens pozitiv, pe care nu trebuie să-l uităm nici în cele mai grele încercări prin care trecem. Cu credință neclintită,

cu rugăciune din inimă și cu ajutorul lui Dumnezeu, toate relele se pot preface în bine. Dacă-L avem pe Dumnezeu mereu în suflet, nimic nu ne poate vătăma! Fără Dumnezeu însă suntem foarte vulnerabili; păcatul și consecințele lui ne vor chinui sufletul și trupul. Scăparea este deci numai la Dumnezeu.

Iubiți credincioși,

Acum la începutul Postului Mare, meditănd la viața primilor oameni alungați din rai, să ne hotărâm în inima noastră ca să nu le urmăm exemplul de neascultare, ci, dimpotrivă, să rămânem ascultători față de poruncile lui Dumnezeu, care ne sunt date pentru ca să ne păzească de tot ceea ce vătămă sufletul și trupul nostru. Dumnezeu ne cere mai cu seamă să ne iubim unii pe alții, pentru că numai dragostea ne aduce pace și bucurie în suflet. Nu putem fi sănătoși și fericiți dacă nu ne iubim unii pe alții, dacă nu iubim chiar și pe vrăjmașii noștri. Dragostea curată care vine de la Dumnezeu, prin ascultarea de El, este leacul care ne vindecă sufletul și trupul de orice neputință. În acest Post, fiecare este chemat să se înfrâneze, după putință, de la mâncare și băutură, de la plăcerile lumesti și mai cu seamă de la păcat. Totodată Dumnezeu ne cheamă să ne descărcăm conștiința în Taina Spovedaniei sau a Mărturisirii păcatelor, să ne rugăm mai mult și să facem cât mai mult bine semenilor noștri aflați în nevoi. Numai prin post și rugăciune și prin săvârșirea binelui, sufletul ni se umple de pace și bucurie, ca răsplată a ostenețelor noastre.

Astăzi să ne cerem iertare unii de la alții, pentru ca postul nostru să fie bine primit de Dumnezeu. Primul care vă cere iertare sunt eu, Părintele vostru sufletesc!

Bunul Dumnezeu să ne ierte pe toți și să ne ajute să purtăm crucea Fiului Său în Postul acesta și în toate zilele vieții noastre pentru ca să bucurăm de Învierea Lui! Al vostru de tot binele voitor și rugător către Domnul,

† *Serafim*

*Mitropolit Ortodox Român al Germaniei,
Europei Centrale și de Nord*

Despre Postul Paștilor

Patruzeci de trepte spre mântuirea sufletului

Într-o lume a tehnologiilor de vârf, tot mai secularizată și mai grăbită pe zi ce trece, postul poate părea un ritual anacronic. Ateii nu se sfiesc să afirme fățiș acest lucru, fără însă a ști un adevăr elementar, și anume, că pe toți cei care urmaresc Calea lui Hristos, viața creștină îi obligă la echilibru, la acea "dreaptă socoteală" sau discernământ, de care vorbesc Sfinții Părinți: a nu aluneca în extreme, a merge pe calea de mijloc. Tocmai de aceea, Biserica îndeamnă și astăzi credincioșii să țină fiecare postul după puterile lui, cu mâncare de origine vegetală, ferindu-se însă de îmbuibare. Este însă foarte important ca postul alimentar să fie dublat de cel duhovnicesc, prin înmulțirea rugăciunilor și participarea la slujbele Bisericii. Încercând să-i dăm postului sensul său adevărat - acela de curățire de patimi și apropiere de Dumnezeu - și să nu-l ținem doar pentru că este "un obicei sănătos", vom reuși ca la sfârșitul acestei perioade să-l primim, curați la trup și suflet, pe Mântuitorul Hristos, și să ne bucurăm cu toată ființa de Învierea Sa.

Exercițiul desăvârșirii

Atât de veche este porunca postului, încât Sfântul Vasile cel Mare spunea: "Cucerește-te, smerește-te, omule, în fața bătrâneții postului, că de o vechime cu lumea este el!". Credincioșii care merg frecvent la Sfânta Biserică știu că perioada de pregătire a Postului Paștelui (numit și Postul Mare, al Paresimilor, al Proorocilor sau al Patruzecimii, pentru că durează patruzeci de zile, atât cât a postit Mântuitorul Hristos când s-a retras în pustie) începe cu trei săptămâni mai înainte - mai precis din duminica Vameșului și a Fariseului, când în fiecare lăcaș de închinare ortodox încep să răsunе cântările, pe tonuri tot mai triste și mai tânguitoare, din cartea liturgică a Triodului, semn că se intră într-o perioadă duhovnicească specială, care se va încheia odată cu Vecernia din Sâmbata Mare. Postul este perioada în care oamenii trebuie să facă exerciții pentru a fi mai buni, mai înțelepți, mai blânzi, mai grijulii la cum gândesc și la ce vorbesc. Acum trebuie să privească mai mult la ei înșiși și mai puțin la cei din jur. Postul înseamnă, înainte de toate, iertare, împăcare, bunățate, răbdare și, mai ales, smerenie. Într-un singur cuvânt, toate acestea se numesc sfințenie. Sau desăvârșire. Spre asta trebuie să tindem fiecare, pentru că însuși Mântuitorul Hristos ne cere acest lucru: "Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru Cel din ceruri desăvârșit este" (Matei 5, 48). Postul

Paștilor poate fi asemuit, fără nici o exagerare, cu un adevărat război împotriva vrajmașului. Un timp greu și obositor, pentru ca este vorba de cel mai lung și mai aspru post din timpul anului bisericesc. Acum au loc dramatice încleștări pe ambele fronturi ale războiului nevăzut, pe care îl ducem contra diavolului: rugăciunea și nevoițele trupești. Avem însă alături de noi un aliat de nădejde, care ne ajută să biruim de fiecare dată: Sfânta Biserică. Ea ne oferă, în toată perioada Triodului, slujbe mai lungi, denii (acele extraordinare rugăciuni care ne adună pe toți în Sfânta Biserică la ceasul când în cer se aprind primele stele), acatiste însoțite de metanii și închinări, dar și o serie de ritualuri unice, de o tulburătoare frumusețe duhovnicească, așa cum sunt Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul sau Liturgia Darurilor mai înainte sfințite.

Treptele mântuirii

Postul Mare este cale bună de nevoie, de smerenie, de pocăință și împăcare cu Dumnezeu. Odată cu postul, începe și anevoiosul nostru drum spre mântuire. Ni-l putem imagina fie ca pe o cărare strâmtă, șerpuint printre stânci ascuțite și mărăcini, fie ca pe o troiță (care ar putea simboliza mântuirea noastră) la care, pentru a ajunge, avem de urcat 40 de trepte. Astfel, fiecare zi devine un moment de efort fizic și spiritual, având la bază cunoscutul principiu "să fim azi mai buni decât ieri și mâine mai buni decât astăzi".

Nu e un demers deloc ușor, dar e frumos, tocmai prin provocarea către continua desăvârșire pe care o conține. Pentru ca nu postim ca să arătam celor din jur câtă voință avem, nu privim postul ca pe o încercare de abținere la care ne supunem trupul și spiritul. Nici măcar ca pe o ofrandă adusa infinitei bunătăți a lui Dumnezeu. Postul înseamnă cu mult mai mult: o călătorie minunată către Sărbătoarea Luminii. Iar dacă Paștile sunt cea mai mare sărbătoare a creștinătății, putem la fel de bine spune că postul lor din fiecare an înseamnă, în același timp, și o nouă treaptă pe drumul vieții noastre către Dumnezeu. Iată de ce e bine ca fiecare post - dar, mai ales, acesta, al Paștilor - să se termine cu mărturisirea (spovedania) și împărtășirea (primirea Sfintelor Taine) fiecăruia dintre noi. Pentru că la capătul acestui drum, chiar dacă nu-l vedem, Dumnezeu ne așteaptă, cu brațele deschise, în pragul casei. A casei Lui și a noastră, deopotrivă. Dar până acolo, drumul e anevoios. Plin de piedici și ispite. Pe care, cu nădejde și credință în Cel se Sus, vom reuși să le depășim și să ajungem, curați, la bucu-

ria sfântă a Învierii. Deocamdată însă, ne aflăm în fața celui mai potrivit timp de pocăință de peste an. Un timp care ne cere să priveghem, să avem conștiința trează și, mai ales, să nu uităm că, așa precum îngerii au căzut din cer, și primii oameni au căzut din rai din cauza mândriei, iar neamul omenesc a fost mântuit și ridicat la cinstea cea dintâi în Împărăția Cerurilor prin smerenia întrupării Fiului lui Dumnezeu și a morții Lui pe Cruce. Iar dacă mândria i-a transformat pe îngerii neascultători în diavoli și pe primii oameni care erau nemuritori în rai i-a făcut muritori pe pământ, înțelegem că, așa cum căderea și moartea noastră au venit prin mândrie, tot așa pocăința, mântuirea și nemurirea noastră încep, întâi de toate, prin smerenie. Ea a fost cu sute de ani în urmă și continuă să fie și astăzi cel mai bun leac pentru mântuirea creștinilor. Dar mândria - pe care fiecare dintre noi o are într-o doză mai mare sau mai mică - este ca o boală incurabilă, de care foarte puțini reușesc să scape. Pentru asta este nevoie de multă rugăciune, ajutată de post, de citirea cărților sfinte și, mai ales, de frecvența spovedanie la duhovnici iscusiți.

Tristețea strălucitoare

În Postul Paștilor, în lăcașele de cult ortodox, se întâmplă lucruri minunate. Ca să le înțelegem mai bine, este suficient să ne deschidem inima și mintea către cântările și imnurile care, în marea lor majoritate, amintesc despre căderea noastră, dar și de forța pe care ne-o dă Dumnezeu pentru a ne ridica, sau despre slăbiciunea firii noastre, dar și despre posibilitatea de a ne autodepăși, cu ajutorul harului Tatălui Ceresc. Și tot la Sfânta Biserică se poate observa că în perioada Postului Paștelui, atât veșmintele preoților, cât și odoarele în care este înveșmântată biserica sunt de culoare închisă (neagră sau violet ori purpuriu închis), iar în predicile lor, slujitorii altarului ne îndeamnă ca în afara postului de bucate și abținerea sexuală, să ne investim energia fizică în cele spirituale, transformarea și transfigurarea ei, prin milostenie sau prin lecturi din Biblie sau alte cărți duhovnicești. Însurate, toate acestea creează o atmosferă unică în viața noastră. În timpul Triodului, biserica ne oferă atmosfera care să ne conducă la o stare sufletească pe care ea o consideră de mare folos: tristețea radioasă (sau "strălucitoare" ori "luminoasă"). Această sintagmă - de o simplitate, frumusețe și profunzime fără egal! - sugerează că, pe de o parte, suntem triști pentru că ne vedem întreaga noastră slăbiciune și frecvența aplecare spre rău și păcat; pe de altă parte însă, știm că "Dumnezeu este iubire", că Acela care ne-a creat este

Înțelegător, milostiv și iubitor de oameni; că vrea mântuirea, nu pierzania noastră. Pentru asta, El s-a făcut om, a patimit și încă mai pătimește pentru fiecare dintre noi, până la sfârșitul vremii și tocmai această nădejde transfigurează tristețea noastră, umplând-o de lumina Domnului, cu care împreună - călătorim pe calea spre Înviere. Lasându-ne, așadar, înveșmântați de tristețea strălucitoare, să ne pregătim a străbate acest post cu folos și cu bucurie, neuitând să rostim, în cele șapte săptămâni, dimineața și seara, pe lângă cele pe care le spunem de obicei, și această scurtă, dar de mare folos rugăciune de pocăință a Sfântului Efrem Sirul, care se citește în fiecare post, pentru curățirea inimii și a cugetului: "Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și-al dragostei dăruiește-mi mie, robului (roabei) Tau (Tale). Așa, Doamne - Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșalele mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin

Victor M. Ionescu, art. în *Formula As*, nr. 707/2006

Imn la Postul mare (din Triod)

Vremea Postului să o începem cu bucurie, supunându-ne pe noi nevoițelor celor duhovnicești. Să ne luminăm sufletul, să ne curățim trupul. Să postim precum de bucate, așa și de toată patima, desfătându-ne cu virtuțile Duhului. Întru care petrecând cu dragoste, să ne învrednicim toți a vedea preacinstită patima lui Hristos Dumnezeu și Sfintele Paști, duhovnicește bucurându-ne.

Iubirea aproapelui

Mai întâi, lăsându-te călăuzit de Evanghelie, leapăda vrajba, mânia, osândirea și toate câte lucrează de-a dreptul împotriva iubirii. Evanghelia poruncește să ne rugăm pentru vrăjmași, să binecuvântăm pe cei care ne blestemă, să facem bine celor ce ne urăsc, să iertăm aproapelui tot ce ar face împotriva noastră. Tu, cel ce voiești a urma lui Hristos, străduiește-te să plinești cu fapta aceste porunci. Nu e defel de ajuns să citim doar, cu plăcere, poruncile evanghelice și să ne minunăm de înalta duhovnicie pe care acestea o cuprind în sine. Din păcate, mulți se mulțumesc cu atât. Atunci când vei purcede la plinirea poruncilor Evangheliei, cu îndărătnicie se vor împotrivi la această stăpânii inimii tale. Acești stăpâni sunt starea ta trupească, în care te afli supus trupului și sângelui, și duhurile căzute, a

căror țară supusă este starea trupească a omului.

Cugetarea trupească, dreptatea ei și dreptatea duhurilor căzute îți pretind să nu te lezezi de cinstea în care te afli și de celelalte foloase pământești, îți pretind să le aperi. Tu însă poartă cu bărbăție războiul cel nevăzut, călăuzit de Evanghelie, călăuzit de Domnul Însuși. Jertfește tot pentru plinirea poruncilor evanghelice. Fără această jertfă nu vei putea fi plinitor al lor. Domnul a zis ucenicilor Săi: Dacă cineva voiește să vină după Mine, să se lepede de sine (Mt. 16, 34). Atunci când Domnul este cu tine, să crezi în izbandă. Domnul nu poate să nu fie biruitor. Cere biruință de la Domnul, cere-o cu rugăciune și plâns statornic, și va veni deodată lucrarea harului în inima ta: deodată vei simți prea desfătata încântare a iubirii de vrajmasi. [...]

Dă cinstire aproapelui, fără să iei seama la vârstă, fără să faci nici o deosebire între bărbat și femeie, fără să te uiți la rangul lumesc și iubirea sfântă va începe, treptat, să se facă arătată în inima ta. Pricina acestei iubiri nu sunt carnea și sângele, nu înraurirea simțurilor, ci Dumnezeu. Cei lipsiți de slava numelui de creștin nu sunt lipsiți de cealaltă slavă, pe care au primit-o atunci când au fost zidiți: ei sunt chipul lui Dumnezeu. Dacă chipul lui Dumnezeu va fi aruncat afară, în văpaia cea cumplită a iadului, și acolo sunt dator să-i cinstesc. Ce treabă am eu cu văpaia, cu iadul! Chipul lui Dumnezeu a fost aruncat acolo potrivit judecății lui Dumnezeu: treaba mea este să păzesc cinstirea față de chipul lui Dumnezeu, și prin aceasta să mă păzesc pe mine însuși de iad. Dă cinstire și orbului, și leprosu-lui, și pruncului de tata, și raufăcătorului, și păgânului, cum se cuvine chipului lui Dumnezeu. Ce ai tu cu neputințele și neajunsurile lor! la seama la tine, ca să nu sufere vreun neajuns iubirea ta. În creștin, să dai cinstire lui Hristos, Care a spus spre povățuirea noastră și încă va mai spune atunci când ni se va hotărî soarta pentru veșnicie: Ceea ce ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut (Mt. 25,40). Atunci când ai de-a face cu aproapele, să ai în minte acest cuvânt evanghelic și te vei face prieten de taină al iubirii de aproapele.

Prietenul de taină al iubirii de aproapele intră prin ea în iubirea de Dumnezeu. Dar de socoți că-L iubești pe Dumnezeu, iar în inima ta trăiești un simțământ de neplăcere fie și față de un singur om, să știi că te afli într-o veșnică amăgire de sine. De zice cineva, grăiește Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu, iubește pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl

urăște, mincinos este. Această poruncă avem de la El, că cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său (1 In. 4,20-21). A arata iubire duhovnicească față de aproapele e semnul înnoirii sufletului prin Sfântul Duh. Noi știm că am trecut de la moarte la viață, grăiește iarăși Cuvântătorul de Dumnezeu, fiindcă iubim pe frați; cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte (1 In. 3,14). Desăvârșirea creștină stă în desăvârșita iubire de aproapele. Desăvârșita iubire de aproapele stă în iubirea de Dumnezeu, care nu cunoaște desăvârșire, întru care nu e sfârșit sporirii.

Sf. IGNATIE Briancianinov, *Experiențe ascetice*, vol. I, Ed. Sofia, București, 2000

Cinstirea Crucii în viața noastră

Crucea Mântuitorului nostru Iisus Hristos este Fața lui Dumnezeu îndreptată către oameni, în înțelesul că Dumnezeu este iubire și în Cruce se arată iubirea. Deci, Crucea reprezintă iubirea lui Dumnezeu Tatăl, Care L-a trimis pe Fiul pentru mântuirea lumii, iubirea lui Dumnezeu Fiul, Care S-a răstignit pentru noi și pentru a noastră mântuire și a biruit prin Cruce puterile întunericului.

Ne-am pomenit în lumea aceasta noi ca drept măritori creștini și ca cinstitori ai Crucii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, am învățat din copilarie să ne facem semnul crucii, ne facem semnul crucii când începem rugăciunile noastre, ne facem semnul crucii în timpul rugăciunilor noastre, ne facem semnul crucii când plecam la drum, ne facem semnul crucii când ajungem în fața unei Biserici, ne facem semnul crucii când trecem pe lângă o cruce.

Deci, viața noastră este unită cu Crucea Mântuitorului și pentru că e unită cu Crucea Mântuitorului este unită și cu crucea noastră, cu partea noastră de suferință, câtă ne-o rânduiește Dumnezeu pentru binele nostru sufletesc. Ne facem semnul crucii ca semn de mântuire, Crucea este legată de mântuire și mântuirea de Cruce. Și pe lângă aceasta suntem mai în stare, mai hotărâți pentru a ne purta crucea de fiecare zi. Pentru că crucea este și un semn al osteneții pe care trebuie s-o facă omul pentru înaintarea sa în viața duhovnicească.

Așadar, Crucea Domnului ne aduce aminte de crucea omului, crucea omului este crucea noastră, dacă nu altfel cel puțin ca osteneala de-a ne depăși pe noi înșine, de-a birui păcatul, de-a birui răutatea.

Părintele TEOFIL Păriaian -
"Cinstirea Crucii în viața noastră",
în: „Lumea Crediței” nr. 5/2011

Priceasna (Pt. Săptămâna Mare)

În fața Crucii răstignirii Tale
Vin astăzi, Doamne, îmbrăcat în jale
Și dacă-a ei povară o suport,
Mai greu m-apasă vina ce o port.

Sunt, Doamne, vinovat din neam în neam,
Din ziua-n care eu eram Adam,
Saul și Petru-n noaptea lepădării,
Și Iuda prins în mrejele vânzării.

Am fost în strigătul și furia și graba,
Celor ce moartea Ta cereau, pentru Baraba.
În tot ce-a fost doar om, am fost și eu,
Dar știu că port în mine și din Dumnezeu.

Fă Doamne-n lupta ce se dă în mine,
Să-nvingă partea care e din Tine.
Privește-mă, în fața Crucii Tale am venit,
Primește-mă ca pe tâlharul, mântuit!

Serghie 28.04.2013

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

1 feb. - slujește Sf. Liturghie la Aschaffenburg cu prilejul hramului (Protos. Ghelasie Păcurar). Hirotonește pe diaconul Cristian Căjvăneanu într-un preot pentru noua parohie "Sf. Ioan cel Nou" din Kempten. Seara slujește Sf. Maslu la Offenbach am Main (Prot. Ștefan Anghel), apoi prezidează ședința de lucru cu preoții din Protoieria Germaniei de Vest.

2 feb. - Întâmpinarea Domnului - Slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia Offenbach am Main (Prot. Ștefan Anghel).

3-5 feb. - participă la Roma la întâlnirea episcopilor apropiați de Comunitatea S. Egidio.

5 feb. - seara, slujește Vecernia împreună cu PS Episcop-Vicar Sofian Brașoveanu în Biserica "Sf. Ioan Botezătorul" din München și conferă Ordinul mitropolitan "Crucea Sf. Martiri Brâncoveni" episcopului evanghelic de München, Dr. Heinrich Bedford-Strohm.

6 - 11 feb. - face un pelerinaj în Țara Sfântă cu un grup de credincioși din Germania.

8 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Așezământul Românesc din Ierihon.

14 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia din Ulm (Pr. Sebastian Suci) Oficială Botezul fiicei fam. Suci.

15 feb. - slujește Sf. Liturghie la Bremen (Prot. Marius Cristea). Săvârșește Botezul fiicei părintelui Cristea și al altor două prunce. Ține cuvânt de învățătură. Participă la agapă. Seara, slujește Taina Sf. Maslu și predică la Parohia din Hamburg (Protos. Calinic Vintilă și Pr. Vlad Manolache).

16 feb. - prezidează la Salzgitter ședința de lucru a Protoieriei Germaniei de Nord.

Un altfel de post

Renunță la a-i mai judeca pe alții: - descoperă-l pe Christos care trăiește în ei!
Renunță la a mai spune cuvinte care rănesc: - umple-te de cuvinte care vindecă!
Renunță la a mai fi nemulțumit: - umple-te de recunoștință!

Ține post de nervi: - umple-te cu răbdare!
Ține post de pesimism: - umple-te cu speranță!

Ține post de preocupări inutile: - umple-te de încredere în Domnul!

Renunță la a te mai plânge: - umple-te de respect pentru acea minune care este viața!

Renunță la a-i mai stresa pe alții: - umple-te de o rugăciune neîncetată!

Renunță la a mai fi acru: - umple-te de bunătate!

Renunță la a-ți da importanță: - umple-te de compasiune pentru ceilalți!

Renunță la teama pentru lucrurile tale: - umple-i pe ceilalți de darul tău!

INFORMAȚII

Seara, la Hannover, poartă discuții cu reprezentanții parohiei catolice Empelde în vederea cumpărării unei biserici pentru parohia românească din Hannover.

20 feb. - slujește Taina Sf. Maslu la Catedrala din Nürnberg.

21 feb. - vizitează pe Episcopul catolic de Innsbruck, S.E. Manfred Scheuer, în vederea obținerii unei biserici pentru noua parohie românească din oraș.

22 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la parohia din Innsbruck.

23 - 27 feb. - oficiază slujbele îndătinate din prima săptămână a Postului Mare la Catedrala din Nürnberg

28 feb. - participă la München la ședința de lucru a Proteieriei Bavariei. Seara, slujește Vecernia la Parohia "Nașterea Domnului" (Protopop Alexandru Nan) din München, urmată de o Seară duhovnicească.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

1 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia „Întâmpinarea Domnului” din Rosenheim (Pr. Dumitru Mureșan) cu prilejul hramului; participă la agapă.

2 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

5 feb. - săvârșește Vecernia în prezența ÎPS Mitropolit Serafim la biserica "Sf. Ioan Botezătorul" din München și rostește elogiul („Iaudatio”) adresat episcopului evanghelic de München, Dr. Heinrich Bedford-Strohm, cu ocazia conferirii Ordinului "Crucea Sf. Martiri Brâncoveni" înaltului prelat.

8 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München.

10 - 11 feb. - participă la lucrările Comisiei

Renunță la a mai fi descurajat: - umple-te de entuziasmul credinței!

Ține post de tot ceea ce te separă de Iisus: - umple-te de tot ce te apropie de El!

Pușcărișul iertat

Un prinț vizită odată o pușcărie și întrebă pe fiecare pușcăriș cu ce a greșit. Fiecare grăia că e nevinovat și că stă pe nedrept în închisoare. Numai unul dintre ei zice a că trebuia să i se de-a o pedeapsă mai mare pentru ce făcuse. Atunci prințul zise mai marelui închisorii: "Locul acestui om vinovat nu poate fi între acești oameni de treabă, el trebuie să plece de aici", și dete poruncă să fie scos din închisoare.

Așa face și Dumnezeu cu noi: El lasă în păcat pe cei ce nu vor să-și recunoască greșelile și iartă pe cei ce-și recunosc păcatul și se căiesc. Ei sunt recunoscători pentru marele bine și jertfa adusă pentru ei pe Calvar.

sursa: Internet

Liturgice a Conferinței Episcopilor Ortodocși din Germania la Buchendorf bei Gauting.

14 feb. - săvârșește Sf. Liturghie în limba germană la Capela Sf. Siluan; apoi, săvârșește slujba pomenirii celor adormiți.

15 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Berna (Pr. Gheorghe Laurențiu Precup).

22 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München. Seara, săvârșește Vecernia iertării la Capela Sf. Siluan.

23 - 28 feb. - săvârșește, la Capela Sf. Siluan slujbele specifice primei săptămâni din Postul Mare.

28 feb. - săvârșește, la Capela Sf. Siluan Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur și Parastasul pentru cei răposați. După amiază participă la întâlnirea cu preoții din protopopiatul Bavariei, la München. Seara, săvârșește Vecernia la Capela Sf. Siluan și conduce Cercul Biblic, purtând un dialog asupra cărții "I Regi".

Rumänische Orthodoxe Metropolie (KdÖR)

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: Liga Bank EG
IBAN: DE 65 7509 0300 0001 1678 04
BIC: GENODEF1M05

Dorim să reamintim că plata cotizației la Sf. Biserică este o datorie spirituală, pe care orice creștin ortodox trebuie să o facă. Din darul lui Dumnezeu, trebuie să aducem și noi dar Casei Lui!